

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT

NR. 4
95. ÅRGANG

DECEMBER

2009

ARTILLERIOFFICERSFORENINGEN

<i>Formand:</i>	Oberst B. Mejlholm, Hærens Ildstøtteskole, Hjertingvej 127, 6800 Varde
<i>Sekretær:</i>	Major S.-C. J. Lippert, FAK, Svanemøllens kaserne, Ryvangsalle 1, Postbox 2521, 2100 København Ø.
<i>Kasserer:</i>	Major L. Buur, Hærens Ildstøtteskole, Hjertingvej 127, 6800 Varde. Giro 5 02 74 38 (Alle ud- og indbetalinger i forbindelse med DAT).
<i>Medlemskab:</i>	250 kr. for et år.

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT (medlemsblad for Artilleriofficersforeningen)

<i>Ansvarshavende</i>	Oberstløjtnant Niels H. Wøggsgborg, Luftværnsmissilafdeling, Hjertingvej 127, 6800 Varde, tlf. 76 95 53 30. FINN: 3DARLV-S00AX Wøggsgborg, Niels Henrik		
<i>Redaktions- sekretærer:</i>	Major Carsten Heilmann Petersen, Hjertingvej 127, 6800 Varde, tlf. 76 95 54 56. FIIN: HILS-LV200, E-mail: chp@mil.dk Kaptajn P. S. Larsen, Hærens Ildstøtteskole, Hjertingvej 127, 6800 Varde, tlf. 76 95 54 75. FIIN: HILS-TEK104, Larsen, P.S. E-mail: pslarsen@mil.dk		
<i>Elektronisk post:</i>	e-mail adresse: dat@mil.dk		
<i>Lokalrepræsentanter:</i>	DAR:	MJ N.H. Broch	tlf. 76 95 54 11
	HO:	KN C. Høj	tlf. 36 13 27 13

Ekspedition og kassesemester:

Seniorsergent D. B. N. Just, Hærens Ildstøtteskole, Hjertingvej 127, 6800 Varde,
tlf. 76 95 54 05. FIIN: HILS-TU103, Just, D. B. N.

Abonnement: Tegnes hos ovennævnte. Pris kr. 200,00 for et år. Enkeltnummer kr. 60,00.

Produktion: Grafisk Produktion Ribe ApS, Ørstedesvej 20, 6760 Ribe.

<i>Indhold:</i>	<i>Chefen har ordet.....</i>	<i>73</i>
	<i>Ildstøttedetachementets indsats på ISAF RC(S) hold 7</i>	<i>75</i>
	<i>Targeting - This is not rocket science.....</i>	<i>84</i>
	<i>Nyt fra AOF-bestyrelsen.....</i>	<i>89</i>
	<i>Nye officerer i Artilleriet</i>	<i>91</i>

Eftertryk kun med redaktionens tilladelse.

*Oberst Birger Mejhlholm
 Chef for Danske Artilleriregiment
 og Hærens Ildstøtteskole*

På mange fronter er der i en længere periode arbejdet ihærdigt for at få artilleriets dronning – den selvkørende haubits M 109 – udsendt til Helmand. Således har en række ihærdige officerer ved DAR/HILS, HKS, 1 BDE, HOK, DABG/ISAF og flere andre fremhævet de mange fordele ved at have rådighed over egen ildstøtte ved DABG/ISAF og dermed skabe uafhængighed. Senest har også CH/HOK støttet ideen og kastet energi heri.

Ganske vist er der tale om en ”ældre dame”, der næppe vil kunne leve op til kravene i en højintensiv mobil krig, men ganske habil til at levere varen i den aktuelle stationære situation i Helmand. Hertil kommer, at vi råder over et ganske stort og fleksibelt ammunitionslager.

Jeg er – sammen med CH/HOK – nu imidlertid kommet til den konklusion, at projektet næppe

lader sig realisere, og at det derfor ikke giver mening at kaste flere ressourcer ind i denne kamp. Der har i forløbet været nævnt en række forskellige forhindringer så som manglende præcision, manglende mobilitet, manglende klimaanlæg, DABG normloft for personel, manglende certificering til flytransport samt store udgifter til flytransport af M 109 og tilhørende ammunition. Efter min bedste overbevisning er der imidlertid ingen af disse argumenter, der holder i byretten. Når alt kommer til alt ser det ud til, at udsendelsen af M 109 først og fremmest falder på grund af formuleringerne i forligsteksten: ”forældet” og ”skal nedlægges”. Politisk vil det således næppe være gangbart med den ene hånd at skrive ”forældet” og med den anden hånd at sende M 109 til Helmand.

Ligesom CH/HOK har givet direktiv til sin stab

om ikke at bruge flere kræfter på at få M 109 udsendt, vil jeg bede alle gode artillerister og ”artillerivenner” om at gøre det samme. I denne forbindelse vil jeg dog tilføje et stort og velment ”tak for indsatsen”.

Hvad gør vi så ?

Helt i overensstemmelse med forligsteksten ”der anskaffes nye ildstøttesystemer” arbejder vi nu på, at få nyt rørtilleri på materielanskaffelsesplanen for 2010-14 som afløser for M 109. Den opmærksomme læser vil her bemærke ”ja, det er fint, det var også planen i indeværende forlig, men blev jo aldrig til noget”. Korrekt, men vi kan ikke skruer tiden tilbage; i stedet må vi se fremad og sætte alle kræfter ind på, at det lykkes i 2010-14. Belært af erfaringen fra indeværende forlig er der brug for at vi, alle gode artillerister og ”artillerivenner” står sammen og udnytter enhver lejlighed til at argumentere for nødvendigheden af eget organisatorisk langtrækkende ildstøtte til vore kamptropper. En hær uden artilleri er ikke en hær, af den simple grund, at ild er forudsætningen for bevægelse! Det tror jeg enhver infanterist i Helmand vil skrive under på.

Anskaffelse og implementering af et nyt 155 mm rørtillerisystem er som de fleste bekendt en længere proces, og vi vil derfor næppe se et sådant system udsendt før tidligst i slutningen af perioden 2010-14.

Den forventede nye artilleristruktur indeholder tillige et 120 mm TMT-system i en pansret mandskabsvogn, men midlerne til anskaffelse af dette system vil dog næppe kunne realiseres før efter 2014.

Netop nu overvejes det imidlertid, hvorvidt der kan iværksættes en hurtig anskaffelse og udsendelse af et TMT-system som et troppeforsøg til aflastning af 60 mm LMT. Baggrunden herfor er primært økonomiske betragtninger, idet vi kun har et begrænset lager af 60 mm ammunition og derfor anvender ca. 40 mio. kr. årligt på indkøb heraf. Samtidig trækker vi p.t. næsten

ikke på det betydelige lager af 81 mm og 120 mm ammunition.

Henset til det økonomiske aspekt, herunder ønsket om hurtig implementering, ses der på et system i feltaffutage, men helst med mulighed for senere indsættelse i en pansret udgave jf. ovenfor. Herved skabes der sammenhæng og synergieffekt mellem de to anskaffelser.

Det er vigtigt for mig her at understrege, at dette TMT-system – såvel i feltaffutage som pansret udgave - IKKE skal ses som erstatning for M 109. TMT skal supplere det kommende 155 mm rørtillerisystem, idet enhver hær har brug for både kort- og langtrækkende ildstøttesystemer for at kunne støtte kamptropperne tilfredsstillende.

TMT-systemet er i givet fald planlagt bemanded med artillerister og hvis muligt udsendt allerede i FEB 2011 indledningsvis med fast personel. For at kunne udnytte den rådige 81 mm ammunition bør der anvendes et indstikssystem til den grundlæggende uddannelse, og der bør anskaffes supplerende ammunition i form af lys, røg m.v.

Alle gode artillerister og ”artillerivenner”, lad os også stå sammen om dette troppeforsøg med et nyt TMT-system og håbe at beslutningen herom snarest tages. Herved kan udsendte danske kamptropper for første gang i nyere tid støttes af dansk tung indirekte ild, og vi kan drage nyttige erfaringer med systemet inden den senere anskaffelse af et pansret TMT-system.

Om end denne løsning set ud fra en operativ synsvinkel ikke er ønskedrømmen, så er alternativet ingen anskaffelse - og dermed ingen udsendelse - af tung ildstøtte de næste to-tre år. Set fra min stol vil det være altødelæggende for rekruttering til og fastholdelse af personellet i artilleriet og dermed ødelæggende for både våbenarten og hæren.

**Glædelig Jul og Godt Nytår.
Vi ses i krudtrøgen.**

Ildstøttedetachmentets indsats på ISAF RC(S) hold 7

Af KN Jesper Olesen, 1 Artilleriafdeling.

Indledning

Nu er det efterhånden ved at være tre måneder siden, vi fik de sidste folk hjem fra IL DSTDET, ISAF hold 7. Det er nu tid til at gøre status over de ting, opgaver, erfaringer, succeser, fejl vi har udrettet/begået i løbet af de 6 måneder, vi har tilbragt i et af verdens brændpunkter.

Denne artikel er en beskrivelse af de oplevelser og de forhold, IL DSTDET har arbejdet under i perioden, fra vi mødtes for første gang i staben i DABG i maj 2008, til vi igen satte fødderne på dansk jord i midten af august 2009.

Helt overordnet må jeg sige, at vi i DABG ISAF hold 7 har fået tingene til at fungere rigtigt fornuftigt gennem hele perioden. Vi har efter min bedste overbevisning leveret varen fra ”dag 1”. Dette skyldes ikke mindst at vi i udpræget grad har levet op til Hold 7s motto: ”En for alle, alle for en”.

Forberedelser

Allerede i maj 2008 var dele af staben samlet i England med to hovedformål: for det første skulle staben mødes for første gang for at sætte ansigt på funktionerne og for at ligge op til de forberedelser der skulle komme til at præge det næste halve år(+). For det andet skulle vi høste de første erfaringer fra vores primære samarbejdspartnere 3 Cdo Bde som var værter ved et forberedelsesseminar i Plymouth i England.

Staben på ISAF 7 var en ”til lejligheden” sammensat stab. Dette har både været en udfordring og en velsignelse. Udfordringen bestod selvfølgelig i at få samarbejdet op at køre og få slebet kanterne indbyrdes mellem stabsmedlem-

merne. Velsignelsen var til gengæld, at vi alle startede på samme niveau, og at det ikke var en sammenspist bataljonsstab (som til tider godt kan have en tendens til at køre deres eget ræs), der mødte den udvidede stab.

Herefter gik tiden rigtig stærkt. Der var rigtig meget, der skulle nås, og hvad der indledningsvist lignede god tid, endte med panik ved lukketid. Undertegnede måtte blandt andet til tandlæge i Sønderborg og have lavet en rodbehandling i januar ca. en uge før vi skulle af sted. Der er altså intet nyt under solen. Murphy driller stadig.

Alle uddannelserne var netop blevet fastlagt af HILS, og første udkast til ”fluebenspapiret” var lige blevet udgivet. Dette hjalp os det første stykke på vej, men vi var rigtig langt fra mål. Sen udpegning af PSN, løbende udskiftning af PSN dels p.g.a. uegnethed og dels p.g.a. ”kolde fødder”, var bare nogle af de udfordringer, vi måtte slås med. Tiden til uddannelserne ville passe nogenlunde fornuftigt, såfremt uddannelsen havde været det eneste vi skulle koncentrere os om. Dette var dog ikke tilfældet og det resulterede også i, at jeg i min evaluering af uddannelsesforløbet har peget på manglende støtte fra både 1AA og HILS.

Et andet problemområde er spredningen af de ENH der indgår i IL DSTDET. Dette er blevet endnu værre sidenhen efter 2UDDAFD har overtaget ansvaret for opstillingen af UAS og AO-holdene. Ikke fordi det er en umulig opgave, men som eksempel vil jeg lige gennemgå ARTHURDEL turbulente tilværelse.

ARTHURDEL startes op af 2UDDAFD og efter 4 mdr. i et HBUBT overgår de til HRU.

Denne uddannelse varetages delvist af Stab- og målopklaringsbatteriet, som støtter 2 UD-DAFD med funktionsuddannelsen af radaroperatører m.v. Samtidig begynder ILDSTDET så småt at få samlet elementerne og skal have gang i samvirket. Dette resulterede i, at DF ARTHUR følte sig noget splittet mellem tre chefer som alle følte, at de skulle styre ARTHURDEL. En del af skylden var naturligvis min egen. Jeg havde ikke fra start holdt koordinationsmøder mellem HILS, 1, 2 og 3 AA og fået fastlagt den nøjagtige fordeling af opgaver. Det endte med at jeg havde en ARTHURDEL som ikke var rigtigt samarbejdet med resten af ILDSTDET.

holde styr på hvilke øvelser, vi skulle deltage i med hvad, samt ikke mindst planlægge og gennemføre vores egne øvelser. Nu tænker I muligvis: "Ja og hvad så? Det gør vi alle sammen!" Det er muligvis også rigtigt, men for mit eget vedkommende må jeg sige, at der simpelthen var for mange ting, der skulle planlægges og passes sammen til, at jeg med min OBO/FO kunne håndtere dette og samtidig sørge for selv at blive uddannet til det scenarie, vi skulle ned og styre.

Vi kom dog igennem forløbet og de sidste folk blev godkendt ultimo januar.

TOC opstillet under BLU MRX forud for udsendelsen

Dette blev der dog rettet op på senere. En anden "udfordring" var, at erfaringsdatabasen ikke var specielt stor og der var ikke udpeget en egentlig "støttepædagog" til vores hjælp. Vi var derfor nødt til selv at tilrettelægge vores uddannelse, booke de rigtige kurser (vi fik dog lidt hjælp til dette af OPO 2/1 AA),

Efter endt uddannelse og en veloverstået BLU kunne hovedparten af ILDSTDET holde et par velfortjente uger fri inden turen gik sydpå.

Ankomst

Den 6. februar ankom vi til Main Operating Base PRICE (MOB PCE). Her virkede det som

om at Taliban (TB) havde forberedt sig på vores ankomst. Ca. 2 km S for PCE ligger checkpoint 8 (CP 8), som er bemannet af Afghan National Police (ANP). Syd for dette CP bevæger man sig ind i TB domineret område. Om aftenen den 6. februar fik CP 8 et lag stryg. Det var en speciel oplevelse at være vidne til at TB angreb CP 8. På en underlig måde var det som en blød opstart på de næste 6 måneder, hvor vi i gennemsnit havde en TIC (troops in contact) hver anden dag.

Den 12. februar havde vi TOA (transfer of authority) og ansvaret lå nu helt på vores skuldre.

Undertegnede på Arty Hill i ANA STO

Første møde med TB

Den første periode efter TOA var der rent faktisk relativt roligt. CP 8 blev dog angrebet en del, og vi prøvede på bedste vis at komme ANP til undsætning. Når TB angreb, sendte vi QRF (quick reaction force) ned til CP. Men hver gang de ankom, var TB stukket af igen. Derfor søsatte vi vores første CONPLAN: TUFAN DA SHAO. I korte træk gik den ud på at sætte et baghold for TB ved at efterlade en afsiddet DEL i CP. Om aftenen kunne vi på greeneyes (UAV system) følge TB lige fra de samledes i et FUP til de spredte ud og gjorde klar til at angribe. På ICOM kunne vi høre at de kun manglede et "go" fra deres lokale commander for at iværksætte angrebet. Men på forunderlig vis udeblev

det og TB trak sig tilbage uden at gøre noget. Vi gentog planen dagen efter, men med samme resultat. Først da vi igen havde fjernet DEL fra CP, angreb TB igen.

CIDF

Efter et par uger begyndte TB at krydre deres angreb på CP 8 med lidt morterild og 107 mm raketter. Desværre holdt de stort set op, før de gik i gang, og vi nåede aldrig at få fingrene i MT-holderet. For at nedsætte vores reaktionstid lavede jeg en aftale med TASK Force Helmand (TFH) om, at JFIC (Joint Fires and ISTAR Cell)/DABG skulle have en GMLRS allokateret i det tidsrum, hvor angrebene havde fundet sted de andre aftener. Alt var klar, GMLRS, goalpost og det hele. Desværre havde der været udskiftning på battle captain posten og overdragelsen havde åbenbart ikke været efter bogen.

Men for at holde kronologien skal vi starte om morgenen d. 15. februar. CO (CH DABG) og jeg tog til Armadillo for at besøge KMP og lære TN at kende. Jeg overlod kommandoen i JFIC til Jacob (min OBO/FO), velvidende at BG ildstøtte var i sikre hænder. Som alle efterhånden er klar over, kan selv de korteste ture i Helmand tage rigtig lang tid. Så vi arriverede i ARM ca. 5 timer efter vi var kørt. (Der er ca. 20-25 km i fugleflugt fra PCE til ARM) Da vi var ankommet var der både sikkerhedsinstruks, rundvisning, første møde med UK GL og GMLRS så tiden gik hurtigt og fokus var alle andre steder end PCE og CP 8. Pludselig var der en, der lod en bemærkning falde om at PCE havde været under IDF. "Ja, den er god med dig" var min tanke og det blev slået hen som en spøg. Da jeg så hørte det anden gang tænkte jeg at det skulle undersøges nærmere. Jeg fik fat i en TACSAT og kaldte ned til JFIC og ganske rigtigt, PCE var blevet beskudt med fem 107 mm raketter.

Tilsyneladende havde TB fået fat i en eller anden form for justerbar affutage, det var i hvert fald helt tydeligt, at der blev rettet ind efter hver raket. De to første landede langt i skudretningen og de tre næste slog ned inden for Hescoen.

Efter IDF angrebet var sikkerhedsudrustning standard i TOC/JFIC

En slog ned ca. 20-30 m fra TOC. En anden landede ikke langt fra ARTHUR og UAS og den sidste landede ved HELI-PAD. En hurtig delkonklusion var, at der var nogen der måtte lede ilden og vores amerikanske venner fra TF71 fik scannet TN og fandt et hold som måtte være dem, der ledte ilden. De er ikke længere iblandt os. Samtidig havde ARTHUR pejlet alle fem raketter og JFIC kunne gå i gang med C-IDF under ROE card A. Det hele var jo gjort klar til at støtte CP 8....næsten. For som skrevet var overdragelsen ikke lige kørt efter bogen ved TFH og den battle captain der sad på vagt vidste intet om, at vi skulle have en HOT GOALPOST for at nedsætte vores reaktionstid. Så den var ikke klar. Det tog mellem 15 og 20 min at rydde GOALPOST for fly og på det tidspunkt kunne det ikke længere forsvares, at skyde på noget, vi ikke havde øjne på. Så desværre blev der ikke nedkæmpet nogle TB den dag.

Der blev dog kompenseret senere under to andre C-IDF engagementer som gik efter bogen.

Uheld

Rent ildstøttemæssigt må jeg sige, at mit hold lige fra den yngste KS til den ældste "missionsbums" har gjort et rigtig godt stykke arbejde og mine folk har ikke lavet noget jeg ikke kan stå 100% inde for. De små ting, der har været undervejs, har vi rettet op på og de har udviklet sig 100% alle sammen.

Men det er jo krig og i krig er der ofre. Det kom desværre helt tæt ind på livet for en af mine AO, da han i f.m. en operation, hvor vi havde afgivet et KMP med assets til BG(CS), under en TIC fik døden helt ind på livet. En DEL var fanget på en åben mark i en krydsild og AO skulle støtte for at få frigjort DEL. AO overvejede situationen nøje og da efterretningerne havde peget på, at TB i netop dette område tvang de lokale til at

blive i deres compounds, havde faren for kollateral skade en meget stor vægt i disse overvejelser. Valget faldt da også på det mindst kinetiske våben i værktøjskassen, 60mm røg. Røgsløret blev lagt og DEL kunne trække sig tilbage. Desværre ramte en af granaterne ned igennem et compound tag, ned i et rum, hvor det ramte en metalgenstand som blev slynget i hovet på en lille pige. Da faderen senere dukkede op ved patruljebasen med den lille døde pige i armene, var det AO selv der tog imod ham. Det må nok have været en af de sværeste situationer at stå i. Men efter at have talt og tænkt situationen igennem flere gange, er vi alle enige om, at røgsløret var det eneste rigtige at støtte med i netop den situation.

En anden rigtig skidt oplevelse var da vi fik fire sårede soldater ved en "blue on blue" midt i juni måned.

En patrulje fra Forward Operating Base(FOB) SANFORD var ude på "show of presence" patrulje ca. 3 km SE for FOB. Patruljen bestod af et engelsk OMLT-hold (Red: Operationel Mentor and Liaison Team) og en DEL ANA-soldater, som på dagens patrulje var delt op i to SEK. Ved den ene SEK gik en MFC (mortar fire controller) som udgjorde den ildstøtte PTR havde til rådighed. PTR røg i ildkamp med TB og mens den ene SEK besvarede ilden skød MFC røg mod TB FP(firing point). Da MFC ville flytte ilden til et nyt FP indsendte han en SKO "ildforlægning", hvor han ud fra egen position, retning og afstand til målet angiver målets placering. Desværre afsluttede han ikke sin første SKO med "End of Mission" og dette blev ikke fanget ved MTSEK. Ilden fra MT blev derfor flyttet i forhold til den igangværende SKO hvilket desværre betød at ilden fra MT blev flyttet lige op i hovedet på MFC egen SEK, hvilket resulterede i to sårede englændere (MFC og OMLT-føreren) og to ANA-soldater. Konklusionen var at et ufatteligt sammentræf af små fejl/uheld gjorde at vi fik vores "Blue on Blue" på hold 7.

Herudover har vi ikke haft nogen rigtige uheldige situationer på hold 7 set fra et ildtøttemæssigt perspektiv.

Milepæle/Succeser

I stil med tidligere hold har hold 7 været meget kinetisk hold. Her skal jeg understrege at dét i sig selv hælder mere imod et nederlag, samlet set, idet det må betyde at TB stadig er tilstede i stor stil. Men det at antallet af afskudte granater, bomber m.v. har været så stort kontra vores relativt få uheld med selvsamme må betyde at vi, på trods af vores udfordringer forud for udsendelsen, alligevel har formået at have et godt niveau i vores uddannelse. Der har været stillet store krav til manden på jorden, herunder de overvejelser der ligger forud for et hvert engagement med indirekte ild/fly. Igen må jeg sige at dette er blevet løst på fornem vis. Kun med meget få undtagelser har de leveret det korrekte svar på problemerne. De er blevet bedre undervejs og vi i JFIC lærte selvfølgelig også at stole på at de kunne træffe de rette beslutninger ude på jorden. Således lykkedes det et AO hold at opnå en reaktionstid på ildstøtten som i mine øjne var helt exceptionel. I første omgang lykkedes det AO at få granater i målet 30 sek efter første skud var afgivet fra TB. Kort tid efter lykkedes det hans OBBM at sænke denne reaktionstid til bare 19 sek. Det skal dog siges at dette kun kunne lade sig gøre fordi AO-holdet, TACP og UAS-holdet havde et suverænt samarbejde. UAS havde set TB gå i stilling i et hegn og meldt dette til både TACP og AO-hold. TACP

Dele af det velfungerende ildstøttemåltold i ARM. Fra venstre Tom, N.T.S. og Kristian

Staben og KMP samlet med Light Dragoons BG til Wargaming af PP2

havde fået ROZ hot og OBBM havde givet GL et sigtepunkt på hegnet. Så da TB åbnede ild fra hegnet krævede det bare en ekstra kontrol af egne styrkers placering på kortet og en kommando til ildåbning. 19 sek..

Undervejs på holdet fik vi bedre styr på hvordan vi kunne udnytte de rådige midler. ISTAR (Red: Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance) blev indsat i dybden for at finde ud af TB dispositioner. Dette betalte sig i høj grad i specielt tilfælde. Den ene gang kunne man tydeligt se, hvordan en gruppe bevæbnede TB samledes og begav sig op mod ISAF styrker. I et FUP et stykke fra egne styrker fik vi vores WOO (window of opportunity). I et gammelt udbombet compound, hvor CDE (collateral damage estimate) var lig 0 slog vi til. En velanrettet GBU 12 sørgede for, at de aldrig kom frem til front-linjen og udgjorde en trussel. Til gengæld kunne vi følge to overlevende tilbage til en Kalay (mindre landsby) og se hvordan

andre FAM (fighting age males) sluttede sig til. Dette mønster og de samme compounds skulle senere igen blive centrum for vores opmærksomhed under Operation Panchai Palang 2.

En anden gang kunne vi følge TB fra front-linjen tilbage til et skur, hvorfra vi med andre ISTAR-midler fik bekræftet at vi havde fat i en mid-level TB-leder. Skuret blev nu holdt under observation det næste stykke tid og en hastig target-pack blev sammensat. Dette resulterede i at skuret blev taget ud med en GBU-31 og TB skulle finde en ny mid-level leder til dette område.

Under indledningen til Op Panchai Palang 2 (PP2) var vores opgave at danne brohoved for en engelsk BG, hvorefter de skulle angribe igennem os og rense området mellem Gereshk og Lashka Gahr for at skabe sammenhæng mellem det politiske centrum og handelscentrumet i Helmand.

Det er min oplevelse at en dansk deltagelse i

TFH operation PP2 i sig selv var en succes. At være med til at planlægge og gennemføre et angreb gennem egne linjer med al den koordination og battlespace management, der fulgte med, var en oplevelse for livet. Det tror jeg ikke, at der er mange der kommer til at opleve.

Selve vores deltagelse må også siges at være succesfuld. Og en af de ting der gjorde vores deltagelse succesfuld var helt klart ildstøtten. I anden fase af vores ANG for at skabe brohovedet, indledte AO-holdet angrebet med en ildforberedelse, hvorunder blandt andet D-30 GL blev anvendt. Området havde været et TB stronghold og deres FLOT i lang tid. Vi kunne derfor med sikkerhed sige at området var frit for civile og AO-holdet og FAC bombede stedet i takt med at egne styrker rykkede frem. Den massive ildstøtte fra både indirekte og direkte skydende våben tog modet fra TB som flygtede fra området. Kun spredte forsøg på modstand blev mødt under fremrykningen i denne fase. Det viste sig at lige præcis denne tilgang til op-

gaven sandsynligvis har reddet danske soldater fra de IED der var i området. Det lykkedes nemlig at få skabt så meget arbejdsro til ingeniørerne, at de kunne finde langt de fleste IED. Et sted mellem 60 og 70 IED blev fundet i dette område på denne ene dag. Rystende!

En sidste ting jeg vil fremhæve er samarbejdet med ANA. På hold 7 lykkedes det endelig at få deployeret en D-30 gun-line i det danske AoO (Red: Area of Operation). Dette skete midt i juni og tre D-30 blev sat på Arty-Hill, et gammelt russisk stillingsområde lige S for Gereshk. Dette havde to vigtige effekter: 1. Den afghanske hær var nu i stand til selv at levere ildstøtte (dette var dog en sandhed med modifikationer), 2. Vi fik større dækning fra ildstøtte i den sydlige del af vores AO (igen en sandhed med modifikationer).

For at starte med ANA egen evne til at levere ildstøtte. ANA er endnu ikke så langt fremme at de selv kan håndtere ildstøtten, men det er et

Fremskudt KSN på visit ved VIDAR-COY i nærheden af CP9 under PP2

skridt i den rigtige retning. Ved GL står der engelske OMLT bag alle nøglepositioner og kontrollerer ANA'ernes arbejde. Herudover har ANA endnu ikke udannet nogen observatører. Jeg ved at der arbejdes videre med dette og allerede på hold 8 er samarbejdet udvidet. Det er helt klart et vigtigt led i opbygningen af den afghanske hær og dermed i NATOs exit-strategi.

M.h.t. udvidelsen af ildstøtten i den sydlige del af vores AO skal dette også tages med et gran salt. For nok kun-

ne vi række med D-30 kanonerne, men det var kun de modigste der satte deres lid til en gammel russisk kanon bemanded med ANA. Derfor blev det da også stated, at ANA GL ikke måtte bruges til nært måls skydninger.

Syn på fremtiden

Undervejs i denne artikel har jeg været kritisk over for vores uddannelse og organisation. Det skal dog siges, at jeg mener at vi er ved at komme på rette spor. HILS er kommet på banen og forsøger at tilrette deres kurser, herunder VK1, til den virkelighed vi står overfor lige nu. BC fra hold 6 er tiltrådt en stilling på HILS og arbejder energisk med netop dette emne. Herudover har 1 AA indset at der ikke kan undværes en UDSTOF/ILDSTDET og undertegnede har fået denne opgave (BC hold 6 blev fik ligeledes tildelt denne opgave da Hold 6 returnerede). Udover dette bliver vores erfaringsdatabase opbygget med hvert hold der kommer hjem så det bliver bedre og bedre for hvert hold.

M.h.t. ildstøtten i Helmand er der ingen tvivl i mit sind. Det kan ikke undværes. Det er jeg

PTR ved Helmand-floden. Umiddelbart efter krydsede vi floden i PMV

også sikker på at vores kollegaer fra kamptropperne er meget enige i. Er der så nok ildstøtte til rådighed? Både ja og nej. Ja, ud fra det scenarie jeg forlod. Her havde vi en GL og Exactor (en lille raketkaster) til rådighed i PCE. Derudover havde vi MMT i KEE og GL på Arty Hill og i ARM. Så i stort set hele vores AO kunne vi støttes øjeblikkeligt med indirekte ild.

Dette er dog en skrøbelig virkelighed. Allerede nu har jeg hørt at Exactor er flyttet fra PCE (uden for rækkevidde) og den GL vi havde i PCE er igen væk. Derfor, hvis vi ønsker ordentlig, kontinuerlig, sikker ild i vores sydlige del af AO er vi nødt til selv at sende et bidrag af sted. Om det skal være som besætning på engelske Light guns ligesom australierne eller om vi skal sende vores egne M109 afsted, vil jeg lade være op til andre at afgøre, men et dansk bidrag på denne side af kanonerne er helt klart vejen frem.

Dette vil i den grad også underbygge en mere fleksibel anvendelse af danske styrker i INT-OPS missioner. Som det er lige nu, kan vi kun indsættes i brændpunkter såfremt vi samarbejder med andre nationer der har ildstøtte til rå-

dighed. I den forbindelse kan man spørge sig selv om to ting. 1. Er det det vi ønsker? At være afhængige i så høj grad? 2. Kan vi forvente at UK vil fortsætte med at støtte os og være så serviceminded, som de har været indtil nu? Det håber jeg da, men den støtte vi får, er måske en af de ting, der vil blive skåret væk, hvis UK får problemer med at opretholde det store bidrag til ISAF, som de har lige nu.

Herudover vil et dansk artilleri-bidrag have en væsentlig indflydelse på vores hjemlige uddannelse. Som jeg ser det, vil vi komme ind i en positiv spiral, idet udsendelse af en dansk GL vil skabe større interesse om artilleriet herhjemme. Dette vil medføre bedre bemanding i IAA og

dermed bedre mulighed for at støtte kamptropperne på deres øvelser, som igen vil skabe bedre forståelse for anvendelse af artilleri under operationer.

Afrunding

Når jeg kigger tilbage på mine 6 mdr. væk fra familien og hverdagen herhjemme må jeg sige at det har været det værd. Jeg er sikker på at vi i ILDSTDET har været med til at give hold 7 den ildstøtte der skulle til for at vi kunne løse den samlede opgave. Vi har nået meget og med PP2 har vi forhåbentlig lagt grundstenene til en udvikling i den rigtige retning i Helmand.

Undertegnede foran CP9. Compoundet bærer tydeligt præg af at TB har fået læsterlige stryg netop her.

Targeting - This is not rocket science

Af KN H.C. Nielsen

SBH (ART)/G7/DDIV

Targetter/FSCC/HQ/LCC/NRF14

Lad det være sagt med det samme. Det er ikke min intention med denne artikel, at skulle forklare læseren alt omkring targeting. Grundlæggende viden bør opnås ved læsning af doktrin-papirerne¹. Jeg vil i stedet forsøge, at beskrive de oplevelser og problemstillinger, vi har haft i forbindelse med implementeringen af targetingprocessen i LCC NRF 14 hovedkvarteret. Forhåbentlig kan dette lede til refleksion, dialog og evt. debat.

Jeg vil i min beskrivelse tage udgangspunkt i ”targeting cyklusen” og forsøge at anlægge en pragmatisk betragtning. En metode der - sikkert

styret af chefen for Fire Support Coordination Centre/Danske Division (CH/FSCC/DDIV) - bragte os gennem implementeringen af processen med et meget tilfredsstillende resultat i forbindelse med såvel den nationale evaluering som NATO certificeringen af LCC NRF 14.

Et af de første spørgsmål vi ofte har fået er ”hvad er targeting egentligt?” En måde at forklare targeting processen på, er at nedbryde den til det den rent faktisk går ud på – *prioritering af kinetic² og non-kinetic³ virkemidler og synkronisering af lethal og non-lethal effekter.*

1 Primært: Allied Joint Publication 3.9, Joint Targeting
Allied Joint Publication 3.9.2 Land Targeting
Allied Command Operation Directive 80-70, Campaign Synchronization and Joint Targeting.

2 Kinetic = AIR, AVN, ARTY, DA etc.

3 Non-kinetic = CIMIC, PSYOPS, KLE, EW, etc.

Lad os begynde.

Chefens direktiv⁴

Egentlig vil jeg ikke dvæle så meget ved dette punkt. Men jeg vil dog rette opmærksomheden på, at de mål vi udpeger sammenholdt med de virkemidler vi ønsker at påvirke målet med for at nå en given effekt, hele tiden skal understøtte opnåelse af den hensigt chefen ønsker. Altså, hvis det vi gør, ikke understøtter chefens hensigt, gør vi noget forkert. Targeting skal uafledeligt understøtte chefens plan og targeting skal være målbart.

Et mål bliver til⁵

Under planlægningen af en operation gennemfører vi som en del af planlægningen IPB⁶-processen. Herunder afdækkes bl.a. NAI, TAI, HVT og HPT⁷ og der udfærdiges en EGM⁸. Det er min oplevelse at arbejdet ofte stopper der. Jeg har i hvert fald stadig til gode, at opleve en operation (øvelse) hvor disse produkter har været styrende. Måske fordi de planer vi indtil nu har arbejdet med på divisionsniveauet primært skulle tilgodese træning af BDE og divisions-tropper (disse produkter skulle altså være indeholdt i plankomplekset). Tilsvarende gjorde sig gældende i forbindelse med vores forberedelser til NRF, primært fordi vi ”arvede” ARRC⁹ OP-LAN hvortil en EGM ikke var udarbejdet. Vi har været tæt på et antal gange (primært øvelser JAGGED SWORD med German-Netherland Corps i 2006 og til dels også under ARRCAD E FUSION øvelserne). Det er dog min opfattelse, at specielt EGM ofte har været udarbejdet retrospektivt i erkendelse af at der manglede et styringsværktøj. Forhåbentligt, vil vi i frem-

tiden blive bedre til, at erkende disse produkters nødvendighed. Jeg vurderer i hvert fald, at dette område skal tillægges større betydning – på alle niveauer. EGM/HVTL/HPTL¹⁰ skal ikke blot være produkter der udfærdiges for at få ”et kryds i bogen”. EGM skal, sammen med ”lines of operation” anvendes som et styrings/synchroniserings værktøj, hvis ikke, kan vi lige så godt lade være med at bruge kræfter på det. Samtidig er det relevant at bemærke, at der, blot fordi et mål figurerer på en HPTL eller HVTL ikke umiddelbart sker noget med målet. Der skal allokeres ressourcer (ISTAR¹¹) med henblik på indhentning af de oplysninger der skal skabe fundamentet for udvikling af en ”targetfolder” og det er i særdeleshed her, en nøje prioritering i tid og rum af de normalt vis begrænsede midler er nødvendig. Samt efterfølgende når målet er identificeret, afsætte de for den aktuelle målbe-kæmpelse nødvendige ressourcer (kinetic eller non-kinetic).

Hvad kan vi gøre ved målet – et kig i værktøjskassen¹²

I fagsprog taler vi her om ”Weaponering”. Tidligere var det et spørgsmål om at finde det våbensystem, der bedst muligt kunne opnå den ønskede effekt¹³. Men nutidens værktøjskasse rækker væsentligt længere end det. Vi er her nødt til, at kigge på både Non-lethal og lethal effekter og ikke mindst kinetic og non-kinetic virkemidler. Jeg tror simpelthen ikke, at vores perception af de ressourcer, der er til rådighed er fyldestgørende. Hvad indeholder information operations (INFO OPS)-paletten eksempelvis? Det har jeg erfaret, at de færreste rent faktisk ved. INFO OPS er ikke et magisk 4. krydderi

4 Commanders objectives and guidance.

5 Target development.

6 Intelligence preparation of the battlefield.

7 Named area of interest, target area of interest, high value targets and high pay-off targets.

8 Effect guidance matrix.

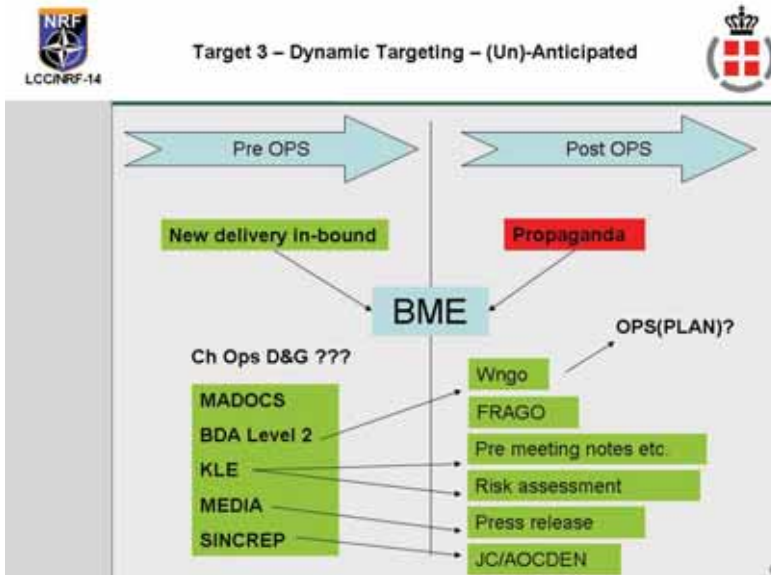
9 Allied Rapid Reaction Corps.

10 High value targets list og high pay-off targets list.

11 Intelligence, surveillance, target acquisition and reconnaissance.

12 Capabilities analysis

13 Blænde, holde nede, ødelægge, neutralisere.

man lige kan drysse ud over et problem. INFO OPS er hårdt arbejde, og kun gennem en målrettet og fælles indsats, bliver vi i stand til at håndtere disse virkemidler.

En plan (eller flere) skal laves¹⁴

Lad mig give et eksempel og stille et antal spørgsmål, der forhåbentlig kan belyse kompleksiteten. Eksemplet er taget fra vores træning i forbindelse med NRF 14.

Udgangspunktet er (taget ud af en større sammenhæng), at en given person, på et givent tidspunkt og sted, leverer en større sending materialer til fremstilling af bomber (BME¹⁵). En, ud af flere muligheder for at imødegå dette, er at anvende et "kinetic" virkemiddel til at opnå en "lethal" effekt (smide en bombe på køretøj og person). Lad os holde os til dette. For efterfølgende at kunne gennemføre dette skal en række forhold være opfyldt.

- Vi skal beslutte os for hvordan målet skal bekæmpes (fly/art eller et decideret angreb).

- Vi skal opnå positiv identifikation (ID) dvs. være sikre på at vi bekæmper det rigtige mål.
- Vi skal etablere et overblik over "pattern of life" i målområdet dvs. sikre os, at der, når vi gennemfører angrebet ikke befinder sig civile i området.
- Vi skal ud til "målområdet" og sikre os, at alle materialer er ødelagte eller i det mindste i vores hænder. Hvem skal gøre dette? Hvem stiller QRF til rådighed for den enhed der skal derud? Hvad med MEDEVAC?
- Hvilken presse policy har vi i forhold til hændelsen og hvem forbereder "press release".
- Hvis en "key leader" ønsker et møde med chefen ovenpå hændelsen, hvem forbereder så de "pre meeting notes" chefen skal støtte sig til?
- Hvem forbereder melding om særlig hændelse relevante nationale myndigheder (hvad skal den indeholde?);
- Hvad gør vi ved den propaganda vores modstander evt. præsenterer os for – vi har smidt

¹⁴ Force planning.

¹⁵ Bomb making equipment

en bombe mod et KØTJ med BME og modstanderen præsenterer billeder/film af en skole der er bombet;

- Hvad nu hvis vi rammer det forkerte mål med "collateral damage" til følge, osv.

Listen er næsten uendelig og desværre udsættes vi sjældent for disse problemstillinger/udfordringer under vores nuværende øvelser.

Forhåbentligt har ovennævnte belyst en række af de udfordringer og muligheder der er, når vi kaster os ud i targetting.

Ordre skal gives og ordren skal effektueres¹⁶

Jeg vil ikke uddybe dette yderligere, men alene henviser til ovenstående. Det skulle være indlysende hvilket arbejde, der forestår med dette. Det er dog væsentligt at understrege, at alle væsentlige beslutninger i targetting skal tages af chefen selv.

Effekten skal måles¹⁷

Som jeg nævnte indledningsvis skal targetting være målbart. Langt hen ad vejen, er målingen af de effekter vi opnår ved anvendelse af "kinetic" virkemidler - og hermed en "lethal" effekt - håndterbar. Men hvad med måling af "non-lethal" effekter. Jeg har hverken en løsning på denne problemstilling eller erfaringer at referere til. Opgaven var i forbindelse med vores forberedelser til NRF 14 forankret ved ASIC¹⁸(se anbefaling senere med hensyn til forankring af viden).

Skal vi gøre noget mere

Gennem den afsluttende "post operation briefing" afdækker vi hvad vi vurderer at have, opnået. Den såkaldte BDA. Hvis vi her konstaterer,

at vi ikke har opnået den ønskede effekt modtager vi et nyt direktiv fra chefen hvorefter processen starter forfra.

Tilegnelse, forankring og formidling af viden

Det var som tidligere anført en række af mine egne erfaringer, oplevelser, "lessons identified", meninger m.m. efter en længere periode i targettingmiljøet. Vi er nået langt i vores bestræbelser på at tilegne os processen, men i vores system har vi det jo med at skifte jobs i ny og næ, så hvordan tilsikre vi os fortsat at opbygge, fastholde og videregive ekspertisen til vores aflødere.

Deltagelse i Land Targeting Course (LTC) ved Royal School of Artillery (RSA) er en god begyndelse. Ikke mindst efter at kurset er udvidet til at indeholde et INFO OPS-modul, og samtidig naturligt nok drager erfaringer fra ISAF, hvor UK som bekendt er vores samarbejdspartner. Kurset er dog meget UK-tungt og dermed ikke på alle områder NATO-orienteret, og samtidig skal nævnes, at kurset er meget dyrt. Derfor bør behovet for uddannelse og udvælgelsen af elever vurderes løbende.

Da ovenstående kursus er meget UK-tungt, mener jeg ikke at det kan stå alene. Hvis vi fremadrettet vil gøre os gældende - og det bør vi når vi nu er nået så langt - er vi nødt til også at fokusere på NATO-doktrinen¹⁹, herunder deltage i de workshops og symposium der gennemføres i NATO regi. Som supplement til dette, er der en række øvelser (for nærværende primært i ARRC regi), der ligeledes fokuserer på emnet, og der bør vi naturligt nok også byde ind. Endelig er jeg helt overbevist om, at der blandt en række af vores andre allierede, vil kunne findes tilsvarende relevante aktiviteter, hvor vi ligeledes kan udveksle erfaringer, og derigennem tilegne os viden på området.

¹⁶ Force execution.

¹⁷ Combat assessment (measurement of effectiveness).

¹⁸ All sources intelligence cell.

¹⁹ Kompetencer kan tilegnes ved deltagelse i NATO Conventional Targeting Course (N3-17) ved NATO school, Oberammergau, Germany

Der er i øjeblikket en masse kompetencer indenfor targeting og INFO OPS forankret i LCC NRF 14. Vi kan med fordel trække på disse kompetencer, inden NRF 14 "standby periode" slutter (medio 2010). Dermed gives bolden videre til de "næste", og vi opretholder den nuværende vidensbank.

Endelig skal nævnes, at også andre institutioner skal tage del i affæren, og jeg ved da også at det sker i et vist omfang. Hærens Ildstøtteskole kan langt hen ad vejen være doktrindocerende, idet et nationalt targeting kursus er lige om hjørnet, hvis man genopliver det arbejde, som desværre blev henlagt i maj 2005. Herudover kan undervisningen på OGU og VUT-I sagtens håndtere dele af targeting processen og i særdeleshed IPB-delen og de heraf afledte produkter. Endelig kan vores ypperligste uddannelse på FAK (VUT-II-L) fokusere på, at hæve niveauet yderligere til det jointe miljø.

Afslutning og anbefaling

"Targeting er ikke Rocket science" er ofte blevet sagt i forbindelse med vores klargøring til NRF 14. Jeg er helt enig. Men det forudsætter en vis grundviden for at kunne tale med. Derfor er mit afsluttende råd. Lad os så komme i gang. De sidste to års arbejde har givet et rigtig godt afsæt, men det er ikke gjort med det - der skal handling til.

Jeg udfordres gerne på mine holdninger og betragtninger, såvel uformelt som formelt. Jeg vil dog opfordre bladets læsere til, at det sker via dette forum. På denne måde, kan vi alle medvirke til, at vores synspunkter og holdninger bidrager til en bedre forståelse af targeting.

Afslutningsvis vil jeg benytte muligheden for at ønske alle kollegaer og øvrige læsere en glædelig jul og et lykkebringende nytår.

Deadline

for indsendelse af artikler m.v. til næste nummer af DAT
er 9. februar 2010, og indlæg sendes til

Dansk Artilleri Tidsskrift, Hjertingvej 127, 6800 Varde

Det vil være en stor hjælp for redaktionen, såfremt det tilsendte manuskript vedlægges originale fotos/illustrationer, indsat i Word-dokument, incl. foto af forfatteren.
(Manuskript kan også sendes som vedhæftet fil via FIIN/e-mail)

Nyt fra AOF-bestyrelsen

Af Klaus Nitsche og Christian Lippert

Kære AOF-medlemmer

Bestyrelsen for Artilleriofficersforeningen vil gerne give jer en kort orientering om status i foreningen og bestyrelsens arbejde.

Siden generalforsamlingen sidste år har bestyrelsens primære fokus været rettet mod foreningens økonomi og ønsket om at styrke vores foredragsvirksomhed. Hele den faglige ”ånd” omkring foreningen trængte til at blive styrket, blandt andet gennem øget synlighed. Dette ikke mindst i lyset af, at foreningen nu rummer nye og spændende fagområder, herunder bl.a. CIMIC.

Medlemssituation

Som det vist er de fleste bekendt, så har foreningen igennem en længere årrække oplevet et fald i antallet af medlemmer. Dette er bl.a. sket i forbindelse med sammenlægning af artilleriregimenterne, som jo har betydet, at våbenarten er blevet mindre. Færre medlemmer betyder også at foreningens indtægter falder. Det er jo i sig selv uheldigt. Men i en tid hvor vores våbenart bliver reduceret, så er det jo dobbelt ærgerligt, hvis vi ikke forstår at udnytte de muligheder, der er for at fastholde fællesskabet.

Derfor vil bestyrelsens fokus være rettet mod at få udbredt kendskabet til foreningen og på at tiltrække nye medlemmer.

Indmeldelsestilbud

Bestyrelsen har besluttet, at nye medlemmer skal have mulighed for at lære foreningen at kende. Derfor vil nye medlemmer fremover have omkring seks måneders gratis medlemskab. Det vil betyde, at nye medlemmer får mulighed for at deltage i et medlemsarrangement og får

tilsendt et par eksemplarer af bladet inden de opkræves kontingent.

Arrangementer

Bestyrelsen har altid arbejdet på at tilbyde nogle spændende foredrag. Men vi har også konstateret, at der har været svingende opbakning. Fremadrettet vil vi fortsat arbejde på at arrangere gode foredrag med et højt fagligt indhold. Men vi vil stadig søge at styrke det sociale islet i forbindelse med vores foredragsarrangementer. Det er ikke hensigten, at AOF skal være en konkurrent til vores gode officersforening, DARO. Men det indgår dog i foreningens formål, at vi skal søge at fremme sammenhold og fællesskabsfølelse.

Særligt på Sjælland er der mange artillerister, der ikke har mulighed for at udnytte DAROs mange gode tilbud. For dem er AOF arrangementer på Hærens Officersskole en god lejlighed til at blive fagligt opdateret og samtidig have et par gode timer sammen med kollegaer fra våbenarten. Dette var senest tilfældet den 4. december, hvor foreningens formand – CH HILS, oberst Birger Mejlholm orienterede om status i forsvarsforliget og betydningen for artilleriet. Efterfølgende var der fælles Sct. Barbara frokost.

Ud over det faglige indlæg er arrangementernes formål endvidere, at lade våbenbrødre mødes på tværs af nuværende funktioner og alder - lade de ældre høre hvad der rør sig blandt de yngste artillerister og omvendt.

Hjemmeside

I bestræbelserne på at udbrede kendskabet til foreningen vil bestyrelsen arbejde på, at foreningen får sin egen hjemmeside. Målsætning-

gen er indledningsvis at få skab et udstillingsvindue, hvor interesserede kan se bestyrelsens sammensætning, læse foreningens love og se en oversigt over kommende arrangementer. På sigt er det håbet, at hjemmesiden kan blive et debatforum, hvor vi kan udveksle synspunkter og diskutere artilleriets mange facetter.

Vi er opmærksomme på, at en hjemmeside ikke bliver bedre end de kræfter man ligger i det. Derfor er I også velkomne til at komme med input og tilbyde assistance. I den anledning er I velkomne til at kontakte oberstløjtnant Michael Villumsen (76 54 13 20).

Way ahead

Dette var en lille opdatering omkring AOF. Men AOF er heldigvis meget mere end bestyrelsens arbejde. Og I inviteres alle til at komme med forslag til initiativer, der kan forbedre og øge opbakningen til vores forening.

Vi glæder os til at se jer til kommende arrangementer og til vores generalforsamling den 29. april 2010.

Tag gerne et par nye medlemmer med.

Styrelsen for Generalmajor P.M. Knudsen og Hustrus Legat til Fordel for Yngre Artilleriofficerer

DANSKE ARTILLERIREGIMENT

Styrelsen for Generalmajor P.M. Knudsen og Hustrus Legat til Fordel for Yngre Artilleriofficerer anmoder herved Dansk Artilleri-tidsskrift (DAT) om i første kommende nummer af DAT at ville optage følgende meddelelse:

”Ledigt legat.

Af ”Styrelsen for Generalmajor P.M. Knudsen og Hustrus Legat til Fordel for Yngre Artilleriofficerer” kan et antal legatportioner uddeles i 2010.

Legatportionen kan søges af yngre Artilleriofficerer (af Premierløjtnants- og Kap-tajnsgrad), der søger Uddannelse i Udlandet, særlig Frankrig.”

Ansøgninger skal sendes til styrelsens sekretær, oberstløjtnant Jørgen Svender, Vesterbækvej 26a, Sig, 6800 Varde, tlf. 75 26 44 04 eller e-mail: svender@mail.dk”.

På legatstyrelsens vegne

JØRGEN SVENDER
oberstløjtnant
Legatadministrator

Nye premierløjtnanter i Artilleriet

PL D.K. Jacobsen

PL J.R. Nielsen

PL J.S. Warberg

PL R.K. Larsen

PL C.K.K. Jørgensen

Nye kaptajner i Artilleriet

KN N.S. Løvendahl

KN P.E. Tingleff

KN R.S. Autzen

KN T.B. Pedersen

KN A.H. Henriksen

KN T.G.H. Gregersen

Styrelsen for Oberst T.V. Hegelunds legat for Officersdøtre og Officersenker

Styrelsen for Oberst T.V. Hegelunds legat for Officersdøtre og Officersenker anmoder herved Dansk Artilleri-tidsskrift (DAT) om i første kommende nummer af DAT at ville optage følgende meddelelse:

Ledigt legat

Af ”Oberst T.V. Hegelunds legat for Officersdøtre og Officersenker” kan et antal legatportioner uddeles den 01 SEP 2010.

Legatportionen kan søges af enligtstillede døtre af eller enker efter linieofficerer, der

- har haft Hærens Materielkommando som personelforvaltende myndighed,
- har været tjenstgørende ved Hærens Materielkommando eller i Artilleriet
- har været tjenstgørende i den øvrige del af hæren.

Legatansøgere kan i særlige tilfælde oppebære legater i indtil tre fortløbende år, såfremt de kan godtgøre behov for en midlertidig økonomisk støtte til hjælp ved egen eller børns uddannelse eller i forbindelse med uforudsete situationer, f.eks. dødsfald, sygdom eller lignende med deraf foranledigede tyngende udgifter eller nedgang i indtægt.

Ansøgningsskemaer fås ved henvendelse til styrelsens sekretær, oberstløjtnant Jørgen Svender, Vesterbækvej 26a, Sig, 6800 Varde, tlf. 75 26 44 04 eller e-mail: svender@mail.dk, til hvem ansøgninger indsendes inden den 01 APR 2010.

På legatstyrelsens vegne

JØRGEN SVENDER
oberstløjtnant
Legatadministrator

PX-SHOP DANMARK

PX-SHOP DANMARK er Danmarks førende butik indenfor taktisk udstyr til politi og militær. Vores mere end 30 års erfaring gør os til pionerer på dette felt.

Vi fører kun de bedste produkter på markedet, udelukkende fra verdens førende producenter.

Vores butik i Borgergade, i det indre København, fungerer som showroom og forretning, hvor kunden selv kan opleve produkterne og de det nyeste udstyr fra producenterne.

Mandag LUKKET | Tirsdag til Torsdag 10:00 - 17:30 | Fredag 10:00 - 18:00 | Lørdag 10:00 - 14:00

PX-SHOP
DANMARK

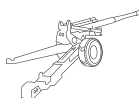
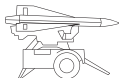

Borgergade 16, 1300 København K | www.px-shop.dk | info@px-shop.dk | Tel: 33143686 | Fax: 33143680

Sensors

Effectors

idmorskik - 2988 - 05.07

Connecting Sensors and Effectors in real time

Terma delivers Mission Critical Command & Control systems through offering low-risk integration of proven components including re-use of components from multiple proven systems.

